

да пыта оныя кон-то заминаваха за Кіевскій-атъ путь; нѣщо за кое-то още повече ѝ ся смѣяха.

Еднождъ, между тѣмъ, като нерѣшена ся намираше кой отъ много-то пътища кон-то ся крестосоваха да вземе, чу че приближава една кибитка (кола) и помолися на путници-те кой е отъ тѣя пътища кой-то въ Кіевъ завожда. Они повѣрваха че тя за смѣхъ това говоряше и “ земн, съ смѣхъ ѝ ся отговориха, кой-то “ ты щешъ; они вси за въ Кіевъ, за въ Па- “ рижъ и за въ Римъ едноравно завождатъ. „ Она взе средный-атъ и случися да е путь-атъ кой-то тя желаше. Никое подробно извѣстіе да даде неможеше за путь-атъ по кой-то она бѣше варвяла нито за имена-та на села-та презъ кон-то бѣше минала, и кон-то въ умъ-атъ ѝ ся мутяха. Когда-то стигаше на нѣкое малко селце, она вообще добрѣ бѣше принята отъ домоначалници-те отъ гдѣ-то она гостолубіе просяше; но въ голѣмы-те села, и гдѣ-то домове-те много хубави отъ вонъ ся виждаха, она почти всегда съ трудъ намираше едно прибѣжище: често я имаха за празноходяща и нечестна жена, и това безправедно подозрѣніе, причини ѝ голѣмы неприя-